

Profetene Lot og Shoayb

عليه السلام

Noor 92 Publications

Noor 92 Publications,
Islamsk Litteraturforening
og
Norsk Muslimske Kunst- og Kulturforening

Profetene Lot og Shoayb

© Noor 92 Publications 2019

© Norsk Muslimsk Kunst- og Kulturforening 2019

© Islamsk Litteraturforening 2019

Profetene Lot og Shoayb ﷺ

ISBN 978-82-93517-11-5

Det må ikke kopieres fra dette manuset i strid med åndsverkloven eller avtaler om kopiering inngått med KOPINOR, interesseorgan for rettighetshavere til åndsverk. Kopiering i strid med lov eller avtale kan medføre erstatningsansvar og inndragning, og kan straffes med bøter eller fengselsstraff.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الصلاة والسلام على رسول الله

INNHold

Profeten Lot ﷺ	4
Straffen kommer	5
Profeten Shoayb (Jetro) ﷺ	12
Folket i Midjan	12
De fattige antar troen	14
Pinen inntreffer	16
Oppgave 1	19
Oppgave 2	20
Oppgave 3	21
Oppgave 4	22
Kilder	27

Profeten Lot ﷺ

Profeten Lot ﷺ var nevøen til profeten Ibrahim (Abraham) ﷺ og sønnen til hans bror Haran. Profeten Lot ﷺ reiste sammen med profeten Ibrahim ﷺ til Egypt, den gang ingen andre enn to personer trodde på ham.

Etter at de kom tilbake, forlot profeten Lot ﷺ ham. Han fikk i oppgave av onkelen å reise videre til byen Sodoma, som ligger ved Dødehavet. Der levde han en stund. Området ved byen Sodoma bestod av fem deler: Sodoma, Gomorra, Admah, Sobobim og Bali/Saughar. Sodoma var sentrum og hovedstad i dette området. Dette området hadde mye å by på, fruktbar jord og rikelig med korn og frukt.

Til tross for Guds gaver var folket i Sodoma et veldig syndig og umoralsk folk. De nektet å tro på Gud, plyndret på landveien, brøt sine løfter, de ga opp det gode og gjorde det som var ondt, og de begikk åpenlyst umoralske handlinger i sine samlinger. Det verste de gjorde, var en handling som ingen før dem hadde gjort. For å tilfredsstille seg seksuelt gikk deres menn til menn heller enn å gå til kvinner.

Profeten Lot ﷺ inviterte dem til å tilbe én Gud og gi opp det onde og heller gjøre det gode. Han opplyste dem om Guds bud og oppmuntret dem til gode handlinger i en periode, men de nektet å høre på ham. De bestemte seg for å kaste ham og familien hans ut fra byen. De sa til hverandre: «Driv ut Lots familie fra deres by, de leker svært rene!» (Koranen 27:56). Så omringet de profeten Lot ﷺ, de forlangte av ham at han skulle bringe den pinen han truet dem med. De skrattet og moret seg med å gjøre narr av ham, og de sa: «Bare bring Guds pine over oss, hvis du er av de sannferdige!»

Profeten Lot ﷺ ble oppgitt over å ha prøvd å føre folket på rett spor veldig lenge. Da han innså at det ikke fantes noen som helst mulighet til å fylle deres hjerte med troens lys, valgte han å heve hendene for å be Gud om å bringe den straffen Han lovet dem.

Straffen kommer

Herren bønnhørte ham. Han sendte tre engler til ham: Jibril (Gabriel), Mikail (Mikael) og Israfil (Rafael) ﷺ. Gud sendte dem for å utslette byen Sodoma og gjøre opp med dens ugudelige beboere.

Da englene kom til Sodoma, forvandlet de utseende til tre svært unge vakre menn. De kom til profeten Lot ﷺ mens han arbeidet på jorden. De ba ham å beverte dem, og han syntes det var flaut å nekte dem. Profeten Lot ﷺ så nøye på dem og ble veldig redd. Ikke fordi disse skapningene skremte ham, men han tenkte at hvis folket fikk vite om dem, ville det ikke gå gjestene hans godt.

De begynte å gå mot huset hans. På veien forsøkte han å hinte om at de burde dra fra denne syndige byen. Han advarte dem: «Ved Gud, jeg har aldri kjent et folk verre enn denne byens på hele jorden.» Han gjentok det samme fire ganger på veien. Englene var blitt befalt av Gud å ikke tilintetgjøre byen før deres profet vitnet mot folket.

Englene fortsatte å følge ham hjemover til tross for hans advarsler. Profeten Lot ﷺ sa til seg selv: «Dette er en hard dag!» (Koranen 11:77). Han tok gjestene inn i huset og stengte døren i all hast. Det var kun familien hans som visste om gjestene.

Plutselig gikk døren til huset opp. Det var hustruen hans, hun skyndte seg ut for å røpe nyheten om besøket til folket. Hun fortalte dem om de himmelske gjestene som var

kommet, hun kunne ikke skryte nok av deres skjønnhet. Det syndige folket klarte ikke å sitte i ro. De kom løpende til huset hans.

Det gikk ikke lange tiden før en stor flokk stod utenfor døren til profeten Lot ﷺ. De begynte å banke på døren. De krevde at han skulle sende ut gjestene. Profeten Lot ﷺ nektet å høre på dem. Da ble de voldeligere og voldeligere. De begynte å dytte og sparke døren. Profeten Lot ﷺ sa til dem: «Sannelig, disse er mine gjester, bring ikke skam over meg vedrørende dem. Frykt Gud, og vanær meg ikke!»

Folket svarte: «Har ikke vi forbudt deg å gi beskyttelse til all verdens folk?» (Koranen 15:68–70).

Profeten Lot ﷺ forsøkte å snakke fornuft til dem: «Mitt folk! Dette er mine døtre, de er renere for dere. Frykt Gud! Fornedre meg ikke overfor mine gjester! Finnes det da ikke en eneste rettsindig mann blant dere?» (Koranen 11:78). Han snakket til dem om deres egne koner og andre gifteferdige jenter i byen. Han sa til dem at disse jentene kan dere gifte dere med, det vil være et rent og lovlig forhold for dere. Men de var ikke interessert i byens døtre, de ville heller være med gjestene til profeten Lot ﷺ. De sa: «Du vet godt at vi ikke har noen interesse for ditt folks døtre, og du vet i sannhet hva vi ønsker!» Nå slo og sparket de alt de kunne, helt til døren holdt på å falle av. Trist sa profeten Lot ﷺ: «Om jeg bare hadde krefter til å kjempe mot dere, eller kunne søke ly i et ugjennomtrengelig fort i dag!»

Englene sa til ham for å fjerne hans frykt: «Lot! Vi er Herrens engler. Disse kan aldri nå deg og dine gjester, dra videre med familien din i en nattetime, og ingen av dere må snu seg for å se tilbake. Men ikke ta med din hustru; sannelig, hun skal bli tatt av den samme pinen som skal komme over de andre. Sannelig, deres avtalte pinetid er morgenstunden! Er da ikke morgenstunden nær?» (Koranen 11:79–81).

Så ba engelen Jibril ﷺ ham om å flytte seg. Han gikk ut til folket og slo dem med vingespissen, og de ble alle sammen blinde og spredde seg bort derfra. De falt her og der i blinde, men kom seg hjem ved å lene seg til byens vegger. De sverget å ta hevn over profeten Lot ﷺ og de som var med ham.

Nattemørket la seg som et teppe over byen. Profeten Lot ﷺ hadde fått en ordre som han måtte følge. Han tok med seg sine sønner og to døtre og deres ektemenn. Det var familien, mens hustruen hans måtte bli værende. Ingen i byen la merke til at profeten Lot ﷺ og familien forlot byen. De skyndte seg å komme seg utenfor byens grense før dagen grydde.

Da morgenstunden kom, var tiden for den avtalte pinen inne. Gud tilintetgjorde det syndige folket til profeten Lot ﷺ. Sodoma skulle bli rammet av Guds vrede. Engelen Jibril ﷺ løftet byen opp til himmelen og kastet den ned – snudd opp ned. Deretter lot Herren det regne teglstein på den. På hver stein stod det navnet til den den skulle treffe og drepe.

Det sies også at hustruen hans fulgte etter Lot og familien, men da hun hørte braket etter at byene ble kastet ned, snudde hun seg og sa: «Akk og ve, mitt folk!» Idet hun sa dette, falt en teglstein på henne, og hun ble knust i småbiter. Hun fikk denne straffen fordi hun hadde fortalt byen om gjestene til profeten Lot ﷺ.

Profeten Shoayb (Jetro) ﷺ

Profeten Shoaybs ﷺ folk var arabere, deres by het Midjan. Midjan er en by i Nordvest-Arabia, på østkysten av Akababukten. Dette stedet er oppkalt etter sin stamfar, profeten Ibrahims ﷺ sønn Midjan.

Folket i Midjan hadde ikke gode vaner og heller ikke god væremåte mot andre. De var av de verste når det kom til byttehandel. De trodde ikke på Gud, de påla folk å betale skatt på landeveien, kortet av på mål og vekt ved å snyte andre, og de prutet og prutet til de selv fikk den beste prisen, men når de solgte den videre, la de gjerne på ekstra, selv når varen ikke var verdt det.

Folket i Midjan

Gud sendte profeten Shoayb ﷺ til dem. Han var en veltalende mann som var sterk i troen og profetskapet. Profeten Shoayb ﷺ stammet fra Midjans barn, sønn av profeten Ibrahim ﷺ.

Han gikk til folket og kalte dem til å tilbe Gud alene. Det neste han ba dem om, var den vanskeligste delen med tanke på deres tradisjon. Han påla dem rettferd og forbød dem ondskap. De måtte slutte å bedra andre i byttehandel, og alltid gi fullt mål og full vekt. Han sa tydelig ifra at landeveisskatt og å ta andres eiendom ved urettferdighet og ondskap måtte ta slutt. For at de skulle forstå, minte han dem på Guds gaver. De pleide å være fåtallige, men Gud velsignet deres familier, og gjorde dem mangetallige.

Han advarte dem mot å behandle Guds gaver dårlig, slik som det henfarne folk gjorde. Han fortalte dem om pinen som tok profetene Nohs (Noahs), Hods (Ebers) og Salihs ﷺ folk, og det folket han framhevet historien om,

var folket til profeten Lot ﷺ. Han sa: «Det som hendte med folket til Lot, hendte ikke så langt unna dere!» (Koranen 11:89). Han ville at de skulle angre og be om tilgivelse fra Gud, for Han er den evig Nåderike, men folket hans ville ikke forstå. De sa: «Shoayb! Vi forstår ikke, og heller ikke kjenner vi til mye av det du sier! Vi anser deg som en av de svake blant folket, og hadde det ikke vært for familien og stammen din, ville vi ha steinet deg!» Profeten Shoayb ﷺ ble lei seg, men undret seg over deres ord. Han spurte dem: «Frykter dere min stamme og familie, men ikke Guds pine, enda dere har snudd ryggen til Guds befaling?» Så advarte han dem: «Snart vil dere få vite hvem pinen rammer i denne verden og i den kommende!» (Koranen 11:91–92).

De fattige antar troen

Det var ikke mange som antok troen på profeten Shoaybs ﷺ kall. Det var bare noen blant de fattige som trodde på ham, mens de rike og sterke samlet seg og truet ham: «Hvis ikke dere vender tilbake til vår levemåte, kommer vi til å steine deg og de som tror med deg!» (Koranen 7:88). De ville ha dem tilbake til flerguderi og bedrageri. De pleide å gjemme seg ved veien som gikk til profeten Shoaybs ﷺ hjem. Når de fikk øye på en av de troende, omringet de ham, så sa de alltid at profeten Shoayb ﷺ er en løgner. Hvis vedkommende fortsatt ville besøke ham, truet de med å drepe ham.

Profeten Shoayb ﷺ gjorde det klart for dem: «Vi vil aldri tro på noen andre enn Gud den Ene, Han som ledet oss ut av mørket inn i lyset.»

Etter at profeten Shoayb ﷺ ble sikker på at dette folket ikke ville forbedre seg, ba han om hjelp fra Herren mot det syndige folket. Han ba: «Vår Herre, la sannheten seire

mellom oss og folket, for Du er den beste Dommeren av alle!» (Koranen 7:89). Men de som ikke trodde blant folket, var sta, og de sa: «Hvis dere følger Shoayb, vil dere i sannhet bli tapere!» (Koranen 7:90). Hovmodige og idet de gjorde narr av ham, sa de: «Du er ikke noe annet enn et menneske som oss, og vi mener at du er en løgner! La du falle over oss et stykke av himmelen, hvis du er av de sannferdige» (Koranen 26:186–187).

Pinen inntreffer

Engelen Jibril (Gabriel) ﷺ steg ned til profeten Shoayb ﷺ for å opplyse ham om Guds befaling: «Ta deg i akt! Det er ikke lenge til Gud lar pinen ta fatt folket. Ta med deg dem som tror på deg, og hold dere langt unna dette folket.»

Profeten Shoayb ﷺ adlød Guds ord og tok med seg familien og de andre troende. Til sammen var de 1700 personer. De begynte å gå ut av byen. Da de vantro fikk øye på dem, begynte de å le, og de sa: «Shoayb! Hva er i veien med dere, hvorfor forlater dere byen?» Profeten Shoayb ﷺ sa: «Byens folk, dette er avskjedens stund! Herren har befalt meg å forlate dere, etter at jeg er gått, vil pinen ramme dere.» Det var hans siste ord til Midjan-folket.

Han og de som vandret ut av byen med ham, hadde gått omtrent fem kilometer, da kom engelen Jibril ﷺ og sa: «I morgen inntreffer Guds pine!»

Dagen etter var profeten Shoayb ﷺ opptatt med å tilbe Herren, mens det vantro folket lå og sov i sine hjem. Det gikk ikke lange tiden før pinen rammet dem. Gud åpnet helvetes port og lot dem smake ildens hete. Det ble glohett i byen. Vinden stilnet helt, det blåste ikke på syv dager. Vannet var heller ikke til noen nytte, det hjalp ikke å drikke eller bade. Det hjalp ikke engang å sitte i skyggen, det var rett og slett for varmt. De pleide å sette seg i kjelleren, for der var det som regel kjøligere, men heten fant dem der også, og håpløse løp de ut derfra.

En dag begynte de å løpe mot skogen. Det var en sky som hadde blitt drevet mot den. Den skyen brakte med seg en enorm skygge, der alle kunne søke ly. De skyndte seg mot den og stilte seg under den for å nyte den kjølige skyggen. Men idet alle de vantro samlet seg under den, begynte den å skyte gnister og ildkuler mot dem.

Jorden skalv under dem, nå kunne de ikke flykte unna ilden. Deretter sendte Gud et tordenbrak som tok deres sjel. Gud berget profeten Shoayb ؑ og de som trodde med ham.

Etter at folket hans hadde blitt utslettet, sa profeten Shoayb ؑ: «Mitt folk! Jeg opplyste dere om Herrens budskap, og jeg formante dere. Hvordan kan jeg sørge over et folk som fornektet sannheten?!» Profeten Shoayb ؑ kunne ikke sørge over dette folket, for de valgte selv å bli straffet.

Profeten Shoayb ؑ spurte Gud: «Herre, hvor skal jeg gå nå, og hvor skal jeg bo?» En røst lød fra det skjulte: «Gå du og folket, og bo i deres hjem.»

Han tok med seg de troende som var med ham, tilbake til byen, slik som Gud befalte. Der møtte de et fryktelig syn, alle i byen lå oppbrente og døde, falne på ansiktet i sine hjem, og alt var så livløst, det virket som om ikke noen hadde bodd i byen før.

Byen blomstret på nytt med masse frukt og grønt etter at profeten Shoayb ؑ og de troende bosatte seg der.

Oppgave 1

Sett ✓ hvis det er korrekt, og ✗ hvis det er feil.	Svar
1. Profeten Lot ﷺ dro til byen Sodoma.	
2. Folket i Midjan var ærlige og rettferdige.	
3. Profeten Lots ﷺ hustru var trofast og holdt på hemmeligheten om gjestene i huset.	
4. Profeten Lot ﷺ ba folket om å gifte seg med jentene i byen.	
5. Gjестene til profeten Lot ﷺ var vanlige mennesker.	
6. Profeten Lot ﷺ sa til seg selv: «Dette er en hard dag!».	
7. Folket i Midjan var arabere.	
8. Profeten Shoaybs ﷺ folk godtok det han kalte dem til.	
9. Det var 1700 personer som dro ut av byen sammen med profeten Shoayb ﷺ.	
10. Midjan-folket snøt andre ved å korte av på mål og vekt.	
11. Profeten Lot ﷺ var broren til profeten Ibrahim ﷺ.	
12. Det var de rike som antok troen av folket til profeten Shoayb ﷺ.	
13. Profeten Lot ﷺ var en av de to første som trodde på profeten Ibrahim ﷺ.	

Oppgave 2

Finn ord fra teksten

A	S	D	F	A	M	O	D	O	S
Q	E	T	Y	W	E	V	S	T	H
G	J	E	S	T	E	R	K	Æ	O
X	D	R	L	O	T	G	Y	Å	A
A	V	U	P	Ø	U	Æ	G	B	Y
S	B	A	D	B	G	Ø	G	Q	B
D	N	L	R	P	N	N	E	T	N
F	M	K	T	A	J	N	I	C	X
G	R	N	J	I	B	R	I	L	E
H	A	D	S	P	R	E	G	T	Y
Y	I	D	U	N	D	E	R	V	A
M	J	K	L	Z	F	T	V	E	B

Ordbank: Lot, Midjan, Shoayb, Sodoma,
Jibril, arabere, løgn, skygge, gjester.

Oppgave 3

A) Profeten Lot ﷺ

Svar	Sett setningene i riktig rekkefølge ved å angi nr.
	Han sendte tre engler til ham.
	«Sannelig, deres avtalte pinetid er morgenstunden! Er da ikke morgenstunden nær?»
	Etter at de kom tilbake, forlot profeten Lot ﷺ ham.
	De krevde at han skulle sende ut gjestene.
	Idet hun sa dette, falt en teglstein på henne, og hun ble knust i småbiter.

B) Profeten Shoayb ﷺ

Svar	Sett setningene i riktig rekkefølge ved å angi nr.
	«Du er ikke noe annet enn et menneske som oss, og vi mener at du er en løgner!»
	Profeten Shoaybs ﷺ folk var arabere, deres by het Midjan.
	De pleide å være fåtallige, men Gud velsignet deres familier, og gjorde dem mangetallige.
	«Gå du og folket, og bo i deres hjem.»
	Vinden stilnet helt, det blåste ikke på syv dager.

Oppgave 4

A) Hva står i historiene?

1. Hva slags handlinger begikk Sodomas folk åpenlyst?

Svar: _____

2. Hvilken tre engler sendte Gud til profeten Lot ﷺ?

Svar: _____

3. Hvem var byen Midjan oppkalt etter?

Svar: _____

4. Hvem antok troen på profeten Shoayb ﷺ?

Svar: _____

B) Hva forteller historiene?

1. Hva var det profeten Shoayb ﷺ ba folket om å gjøre?

Svar: _____

2. Hva var det profeten Lot ﷺ foreslo for folket?

Svar: _____

3. Hva gjorde Midjan-folket for at gudstroen ikke skulle spre seg i Midjan?

Svar: _____

Kilder

Hussain, Abo Mahi Yasir. *Historiene om profetene*. Oslo: Noor 92 Publications, 2016.

Illustrasjonene er inspirert av illustrasjonene til:

Az-Zohayri, Atiyyah. *Qisas al-anbiya lil-atfal: Lot wa Shoayb*. Kairo: Dar al-fadilah, 2005.

I Koranen fortelles det om to profeter som møtte stor motstand hos hvert sitt folk. Begges misjon var én og den samme: å kalle folket tilbake til Guds tilbedelse og lov.

Folket fornektet Gud og begikk urettferdige og umoralske handlinger.

I dette heftet vil du lære mer om historiene om profetene Lot og Shoayb ﷺ. Historiene er gjengitt med illustrasjoner.

Hefтет inneholder oppgaver som utfordrer dine kunnskaper om historiene.

ISBN 978-82-93517-11-5

9 788293 517115

www.noor92publications.no